

خیلی‌ها فکرش را نمی‌کردند
اما الزام مراجعه حضوری
برای امضاء تعهدنامه از
دلایلی بود که استقبال از
MMS را خیلی کم کرد

بالاخره MMS با همه دنگ و فنگ‌هایش راه افتاد و آدم‌های عشق فناوری
را مجذوب خودش کرد اما مهر گلی، خاری دارد، نه؟!

MMS بازها به بهشت می‌روند؟

خیلی که با خودمان مهربان باشیم و اسمش را سوءاستفاده نگذاریم، عنوان «استفاده نابجا» از سرش هم زیاد است. واقعیت این است که فرهنگ استفاده از فناوری جدیدی که وارد ایران می‌شود مقادیری دیرتر از خود آن فناوری قدم رنجه می‌کند و همه گیر می‌شود؛ این طوری است که به محض ورود هر فناوری، گوش‌ها تیز می‌شوند و همه منتظرند تا یک بار دیگر فضاحت‌های جدیدی به بار بیایند و قانون‌های جدیدی متولد شوند؛ مجرمانی هم در راستای نفله کردن گربه، جلوی حجله به اشد مجازات برسند تا به این روش فرهنگ‌سازی عمیقی برای استفاده پدر و مادر دار از آن فناوری ایجاد شود.

البته اگر جزو آن دسته از آدم‌ها هستید که با خواندن این مطالب رگ‌گردنتان که رابطه مستقیمی با غیرت دارد، به مقدار معتناهی متورم می‌شود و خونتان به جوش می‌آید و اگر از آن گروهی هستید که مثلا هنگام اینترنت گردی تان عبارت «دسترسی به این سایت امکان پذیر نمی‌باشد» تا مرز جنون عصبانی تان می‌کند، بد نیست نگاهی به آمارهای استفاده‌های ناجور از هر کدام از این فرصت‌ها بیندازید تا ببینید محکم کاری، زیاد هم بد نیست.

حالا بماند که رویای «MMS» دارشدن که با تبلیغات تلویزیونی بدجوری دل‌ها را روده بود، به خاطر همین محکم کاری‌ها چندماهی به تعویق افتاد و اصطلاحا «MMS» را به قربانی این جریان بدل کرد و کاربران را هم به فترهای فشرده‌ای که منتظرند تا هر چه دل‌تنگشان می‌خواهد، «Send to all» کنند.

در باب اینکه «هزار وعده خوبان یکی وفا کنند»

شاید باورتان نشود ولی این طور که معلوم است، زمانی که اپراتور دوم در سال ۱۳۸۱ در مزایده راه‌اندازی شرکت می‌کرد. در افق دیدش «MMS» یکی از سرویس‌های درآمدزا و مشتری‌ساز بود؛ حالا اگر نگوییم که مهم‌ترین دلیل اما از آن ایده‌های بترکان و امید اپراتور دومی‌ها برای فتح قلب‌های مشترکان به‌شمار می‌آمد.

این طوری بود که اپراتور دورگه (نیمه ایرانی - نیمه آفریقایی) دوم، از همان اول تبلیغات GPRS و MMS را شروع کرد و ملت که هنوز سرمست سیم‌کارت‌های ۱۵۰ هزار تومانی به پایین بودند، ذوق زده در انتظار اینترنت جیبی و MMS لحظه‌شماری می‌کردند.

اما بعد از چندماه که دیگر هر کسی برای خودش یکی از این سیم‌کارت‌ها داشت و با وجود تبلیغاتی که همچنان می‌تاخت، خبری از MMS نبود را سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی کشور از اپراتور دوم خواسته بود که ۳ ماه ناقابل دندنان روی جگر بگذارد تا آیین‌نامه درست و درمانی برای MMS دارها تنظیم شود اما از آنجا که همیشه یا قیر هست، قیف نیست یا قیف هست و قیر نیست یا هر دویشان هستند و قطار نیامده و اینها... این ۳ ماه به اندازه یک سال و خرده‌ای کش آمد. حالا دیگر اپراتور دوم تولد یک‌سالگی‌اش را همراه با ۱۴ میلیون مشترک منتظر در سراسر کشور جشن گرفته بود ولی هنوز صدای MMS از دور دست‌ها هم به گوش نمی‌رسید. قضیه همین طور ادامه داشت تا مهر ماه همین امسال که آیین‌نامه بالاخره منتشر شد و جمعیتی را از نگرانی رها کرد؛ البته نه آن طور که باید و شاید؛ واقعیت این بود که نه اپراتور دوم و نه مشترک‌ها، زیاد از وضع آیین‌نامه و مدل MMS طراحي شده راضی نبودند.

مشترک‌ها از اینکه باید حتما برای تکمیل فرم که البته همه جور‌هاش رایگان بود، وقت حضوری می‌گذاشتند ناراحت بودند و اپراتور دوم هم از غم مشترکان!

البته این وسط شایعاتی هم سر زبان‌ها افتاد که کاملا غیررسمی بود؛ شایعاتی مثل اینکه این امروز و فردا کردن‌ها به این دلیل بوده که اپراتور اول به خاطر حق آب و گلش بتواند مجهز شود و رقیبی برای اپراتور دوم؛ راست و دروغش هم باشد به گردن آن کسانی که این شایعات را در گوش ما خوانده‌اند.

لیلا سیف

تلفن، ویدئو، موبایل،
کامپیوترهای خانگی و اینترنت؛ جریان
ورود هر کدام از این فناوری‌ها به ایران برای خودش
حکایتی دارد؛ حکایتی که بیش از هر چیز سوءاستفاده‌هایی
را که نشانه جوگیری بوده‌اند، یاد آوری می‌کند؛
از فوت کردن توی گوشی تلفن‌هایی که
ID Caller نداشتند و دیدن یواشکی
فیلمفارسی‌های در پیت با تراک‌های بی‌پایان
اعصاب‌خردکن در ویدئوهای عهد بوق ۲۰
کیلوبی بگیتر تا آمار استفاده ناصحیح و
خجالت‌آور از اینترنت و آزارهای اس‌ام‌اسی و
قتل به روش بلوتوث و...؛ حالا هم «MMS»؛
فناوری جدیدی که بعد از کلی «من بمیرم
و تو بمیری» بالاخره آیین‌نامه‌اش ابلاغ شد
تا یک بار دیگر خاطره تولد راهی جدید برای
شیرین کاری‌های بی‌پایان در ذهن‌ها زنده شود.
اما واقعا فکر می‌کنید «MMS» مجالی برای
شیرین کاری به کار برانش می‌دهد؟

سردار روزبهانی معتقد است برای آوردن MMS با هر تکنولوژی دیگری باید قانون گذاری هم داشته باشیم

رئیس پلیس امنیت اخلاقی نیروی انتظامی نسبت به استفاده از ام‌ام‌اس هشدار می‌دهد

امنیت اخلاقی را به خطر نیندازید

کامران بارنجی

سردار احمد روزبهانی - رئیس پلیس امنیت اخلاقی نیروی انتظامی با اینکه MMS را تکنولوژی مفیدی می‌داند اما معتقد است که نباید استفاده از تکنولوژی جدید مانند قبلی‌ها به سوءاستفاده‌های غیراخلاقی کشیده شود.

● سردار ظاهرا با MMS به در دسرهای نیروی انتظامی افزوده خواهد شد؟

من با شما موافق نیستم چون ما هیچ وقت با تکنولوژی مشکل نداشته‌ایم؛ ما زمانی به مشکل خورده‌ایم که روش استفاده از تکنولوژی را یاد نگرفته‌ایم.

● حرف من هم دقیقا همین است؛ به هر حال وقتی با بلوتوث این همه سوءاستفاده شد، با MMS که راحت تر این کارها انجام می‌شود!

درست است ولی من می‌گویم ذات تکنولوژی که بد نیست! ما متأسفانه زمانی که تکنولوژی نوینی را وارد کشور می‌کنیم، فرهنگ استفاده‌اش را به مردم آموزش نمی‌دهیم و قانونی برایش نمی‌گذاریم تا اگر کسی خلافی کرد با او برخورد کنیم.

● این نقض قوانین که مشکل همیشگی شماست!

باید برایش چاره‌ای اندیشید. بعضی مواقع ما با جرم‌هایی برخورد می‌کنیم که دوستان می‌گویند چون قانونش نیست نمی‌توانیم برخورد کنیم. این از نظر من منطقی نیست. ما اگر می‌خواهیم MMS را هر تکنولوژی دیگری را بیابوریم، باید برایش قانون هم بگذاریم.

● شاید چون رشد تکنولوژی زیاد است فرصتی برای قانونگذاری نیست!

پس تکلیف پلیس این وسط چیست؟ اصلا قانون هیچ دوستان بیانند و فرهنگ استفاده از تکنولوژی را منتقل کنند.

● این وسط پلیس باید چه کار کند؟
ما وظیفه پیشگیری داریم. ما باید در رابطه با خطرات آگاهی بدهیم. کار ما ایجاد امنیت اخلاقی است و نیروی انتظامی نهاد فرهنگ‌سازی در کشور نیست.

● پس با این حساب شما در رابطه با ام‌ام‌اس کلی دغدغه دارید؟

ما باید دغدغه داشته باشیم و به خاطر همین دغدغه است که می‌گویم مسوولان محترم باید چاره‌اندیشی کنند. با اینکه معتقدم MMS تکنولوژی بسیار خوبی است اما ورودش به کشور و استفاده از آن نباید برای مردم ایجاد ناامنی اخلاقی کند.

محض دریافت یک MMS ناجور غیر خانوادگی می‌توانید آن را به صورت رایگان به شماره ۲۱۱۷ ارسال کنید؛ آن وقت اپراتور دوم و مراجع قضایی و قانون‌های موجود در باب مقابله با این رفتارها می‌دانند و آن مشترک بی‌ادب. به هر حال توی این روزگار سلوغ پلوغ کمتر کسی پیدا می‌شود که به خاطر یک پیام دوست‌نداشتنی راه بیفتد و برود شکایت کند و این سرویس باعث می‌شود که هر شیطننت کونده بیفتد دست کرام‌الکاتبین. هزینه گزارش شود و حساب شیطننت کونده بیفتد دست کرام‌الکاتبین. پس اگر تازه MMS دار شده‌اید و می‌خواهید خرده حساب‌هایتان را به کمک این فناوری بی‌گناه تسویه کنید، یادتان باشد که فقط چند لحظه بعد از Send کردن، MMS کذایی تان به ۲۱۱۷ می‌رسد و چند دقیقه بعد هم روی میز یک قاضی عصبانی است. حالا خود دانید!

در باب اینکه «هر MMS چقدر آب می‌خورد؟»

۳۰۰ KB خیلی خوب است و ۳۰۰ KB ظرفیت برای هر MMS کافی است تا آب از لب و لوجه کسانی که Send نشدن smsهای دوصفحه‌ای کلاسه‌شان کرده، راه بیفتند؛ ظرفیتی که به شما اجازه می‌دهد مجموعه‌ای از فیلم، عکس، موسیقی و متن را برای هر کسی که می‌خواهید (البته با یادآوری بندهای آیین‌نامه‌ای که امضای مکش مرگ‌مایتان را زیرش انداخته‌اید) بفرستید. قیمتش هم خوب است: ۴۸ تومان؛ فقط برای اینکه مشرتی شوید. تازه از این بازی‌های یکی بخور، دو تا بخر هم دارد. باور نمی‌کنید؟ پس تبلیغات MMS را دقیق تر نگاه کنید. نکته دیگر هم اینکه هر مشترک بدون اینکه خودش فرم پر کرده باشد و MMS دار شود، می‌تواند دریافت کننده MMS باشد به شرطی که تنظیمات MMS را روی گوشی‌اش انجام داده باشد. این یعنی هر کدام از شما حتی اگر خودتان فرستنده هم نباشید، می‌توانید دریافت کننده MMS باشید و ایضا فرستنده آن به ۲۱۱۷.

در باب اینکه «مگه این آیین‌نامه چی بود؟»

یکی از مهم‌ترین بندهای آیین‌نامه این بود که تمامی مشترک‌انی که می‌خواهند از سرویس MMS استفاده کنند باید بالاتر از ۱۸ سال سن داشته باشند. شرایط سنی از غمبارترین بخش‌های آیین‌نامه بود که می‌توانست جینگیل‌های موبایل باز را تا سر حد جنون عصبانی کند اما خدا خواست و این طور نشد و این قضیه می‌تواند با درخواست والدین این کوچولوها برای MMS دار شدن نوگلان تازه شکفته‌شان ختم به خیر شود. از دیگر بندهای آیین‌نامه که مشترک با امضای آن متعهد به انجامش می‌شود، نداشتن اجازه استفاده از MMS برای تبلیغات تجاری، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و... است. البته این آیین‌نامه یک بند بامزه دیگر هم دارد که در آن مشترک متعهد می‌شود که پیام‌های حاوی و بروس، پیام‌های تهدیدآمیز، هرزنامه، پیام‌های مستهجن و خلاف شئون را که موجب خدشه دار شدن امنیت روانی، اقتصادی و اجتماعی افراد می‌شود، برای هیچ کس نفرستد. البته ما این بند را آیین‌نامه را نفهمیدیم. خدایش می‌شود کسی را پیدا کرد که همان اول کاری اعتراف کند که یک شیطان کوچولو که نوک دمش فلش دارد، جلوی در ورودی گوش چپش نشسته و مدام زمزمه می‌کند که پیام‌های غیراخلاقی بفرستد؟ به هر حال و الزام مراجعه حضوری برای امضای تعهدنامه از دلایلی بود که برخلاف انتظارات، استقبال از MMS را کم کرد که اگر این طور نبود بدون شک الان هر کدام از ما یک MMS داشتیم برای خودمان.

در باب اینکه «چیکار می‌کنه این اپراتور دوم؟»

به بحث شیرین تخلفات که برسیم، اپراتور دور که دوم برای خفه کردن تخلفات در تطفه حرکت جالبی کرده؛ حرکت تنبل خوشحال کنی که به نظر می‌رسد حسابی به کار بیاید؛ این طوری که هر کدام از شما به

هر کی به ام‌ام‌اس دست بزنه!

مشمول مقررات این ماده است.

ماده ۱۵- هر کس از طریق سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی فیلم یا تصویر یا صوت دیگری را تغییر دهد یا تحریف کند و منتشر سازد یا با علم به تحریف یا تغییر، انتشار دهد، به نحوی که منجر به هتک حرمت یا ضرر غیر شود به حبس از ۳ ماه و یک روز تا ۶ ماه یا جزای نقدی از یک میلیون تا ۱۰ میلیون ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۶- هر کس از طریق سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی، فیلم یا تصویر یا صوت یا اسرار خصوصی یا خانوادگی دیگری را بدون رضایت وی منتشر کند یا در دسترس دیگران قرار دهد، به نحوی که منجر به ضرر غیر شود یا عرفا موجب هتک حیثیت وی شود، به حبس از ۳ ماه و یک روز تا ۶ ماه یا جزای نقدی از یک میلیون تا ۱۰ میلیون ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۷- هر کس از طریق سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی، اکاذیبی را منتشر کند یا در دسترس دیگران قرار دهد یا اعمالی را برخلاف حقیقت راسا یا به عنوان نقل قول به شخص حقیقی یا حقوقی یا مقامات رسمی نسبت دهد به نحوی که موجب تشویش اذهان عمومی یا مقامات رسمی یا ضرر غیر شود، علاوه بر اعاده حیثیت به حبس از ۳ ماه و یک روز تا ۶ ماه یا جزای نقدی از یک میلیون تا ۱۰ میلیون ریال محکوم خواهد شد.

اگر تا حالا ام‌ام‌اس به دستتان نرسیده یا بنی‌بشری را ندیده‌اید که به دلیل جرائم ام‌ام‌اسی تنبیه شده باشد، دلیل نمی‌شود که قانونی هم در این رابطه وجود نداشته باشد. یک قانون جرائم رایانه‌ای هست که یک‌تنه تحریف همه شیرین‌کاری‌های این شکلی است. بد نیست بدانید در قانون جرائم رایانه‌ای، سیستم رایانه‌ای یعنی هر نوع دستگاه یا مجموعه‌ای از دستگاه‌های متصل سخت‌افزاری - نرم‌افزاری که از طریق اجرای برنامه‌های پردازش خودکار داده عمل می‌کند؛ سیستم مخابراتی هم یعنی هرگونه انتقال الکترونیکی اطلاعات بین یک منبع و یک گیرنده. حالا با علم به اینکه تلفن همراه شما یک سیستم رایانه‌ای - مخابراتی تمام‌عیار است چندتا از ماده و تبصره‌های این قانون را بخوانید.

فصل چهارم، جرائم مرتبط با محتوا

ماده ۱۳- هر کس از طریق سیستم رایانه‌ای یا مخابراتی، محتویات مستهجن را تولید کند یا منتشر سازد یا مورد هر قسم معامله قرار دهد، به حبس از ۹۱ روز تا یک سال یا پرداخت جزای نقدی از یک میلیون ریال تا ۱۰ میلیون ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهد شد.

تبصره ۱: چنانچه محتویات موضوع این ماده در دسترس اشخاص زیر ۱۸ سال تمام قرار داده شود یا منتشر یا ارائه شود مرتکبین به حداکثر یک یا هر دو مجازات مقرر محکوم خواهند شد.

تبصره ۲: تولید محتویات غیرواقعی با قصد انتشار یا معامله